

Προσπαθώ να αφήσω έναν κόσμο καλύτερο Ο Αντρέα Μπουτσέλι μιλάει στην «Κ»

Πηγή: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Σελ.: 36 Ημερομηνία έκδοσης: 28-08-2022
Αρθρογράφος: Επιφάνεια 1591.34 cm² Κυκλοφορία: 14860
Θέματα: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τέχνες & γράμματα ΠΡΟΣΩΠΑ

Προσπαθώ να αφήσω έναν κόσμο καλύτερο

Ο Αντρέα Μπουτσέλι μιλάει στην «Κ»

Συνέντευξη στην **ΜΑΙΑΝΑ ΜΑΓΡΑ**

«Αν ο Θεός τραγουδούσε, πώς θα έμοιαζε η φωνή του; Αυτή η ερώτηση του Γιώργου Μουστάκα, καλλιτεχνικού διευθυντή του Sani Festival, σήμανε την έναρξη της συναυλίας του Αντρέα Μπουτσέλι στο Sani Resort το βράδυ του προηγούμενου Σαββάτου, με την οποία το φεστιβάλ έκλεισε τους εορτασμούς 30 χρόνων καλλιτεχνικής ύπαρξης. Βιολιά, βιολόνι, κοντραμπάσο, φλόουτα, όμιος, τρομπέτες, τρομπόνια, ένα πιάνο και μία άρπα, μεταξύ των άλλων οργάνων της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης ήταν η συστάση τους όσο ο Μουστάκας απευθυνόταν στους περίπου 2.000 θεατές, στη σκηνή, μπροστά από τον φωτισμένο Πύργο της Σάνης, στον λόφο όπου θεωρείται από ιστορικούς ότι βρισκόταν η αρχαία Σάνη.

Και μετά, ο Αντρέα Μπουτσέλι τραγουδούσε. Τραγουδούσε και δεν ακουγόταν τίποτε άλλο, κανένας ψαλμωτής, καμία ομιάδα, ούτε καν το θρόισμα των φύλλων σε ένα βράδυ καλοκαιρινής, υγρής άνοιξης, τίποτα πέρα από τη μουσική της ορχήστρας και τη φωνή που η Σελίν Ντιόν πρότινος παρομοίασε με του Θεού, αν Εκείνος τραγουδούσε, και που το Σάββατο αντιληφθήκαμε όλοι το γιατί. Η συναυλία, η οποία διήρκε με μίσημο ώρα χωρίς διάλειμμα και στην οποία, πέραν της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης με εξαιρετικά βιολιόνι του Αντώνη Σουσιούργου, συμμετείχαν οι υψίστους Κριτίκων Πασαρόπου και Άλκη Χριστοδούλου, ο καλλιτέχνης Αθηνά Ανδρέου, ο φανταστικός Αντρέα Κριμιούλι, η χορωδία Αντζέλικα Κιουρντοκί και ο διευθυντής της ορχήστρας, ο μαέστρος Κάρλο Μπερνίνι, ο οποίος περιόδεψε μαζί με τον Αντρέα Μπουτσέλι εδώ και δεκαετίες, έκλεισε με την άρπα «Nessus Dorma» από την όπερα «Τουραντό» του Τζάκοπο Πουτσίνι. Κοίταξα δίπλα μου τη 10χρονη αν-

ψία μου που παρακολουθούσε τη σκηνή αποβροχλωμένη – δεν ήταν η μόνη. Το κοινό έμοιαζε εντυπωσιακό από το μεγαλείο της φωνής του Μπουτσέλι, «ξυπνώντας» σίσσωμο λίγο πριν από το 3ο λεπτό της άρπας, όταν ο τεχνικός ολόκληρυνε το τρίτο «Nessus», ξεσηκώντας σε εκστασιαστική χειροκροτήματα. Ο Μπουτσέλι έσκυψε το κεφάλι και, στο ακουσμα της δικής του «νίκης», χαμογέλασε πλατιά. Κι εγώ συνειδητοποίησα πως εκεί, στον λόφο του Sani Resort, όπου έχω περάσει τόσα καλοκαίρια της ζωής μου, ακούγοντας τώρα τη θετική φωνή του Αντρέα Μπουτσέλι με μια αίσθηση που συνηθιστικά έρχεται από τους γκαλονιστικούς άρπες που έχουν γραφτεί, τα μάτια μου είχαν γεμίσει δάκρυα... γεμάτα μουσική.

«Κάθε φορά που κάνω μουσική, ελπίζω να μπαίνω στις καρδιές όσων με ακούν και να τους μεταφέρω θετικά συναισθήματα», δήλωσε ο Αντρέα Μπουτσέλι στην «Κ» λίγες ώρες πριν από την έναρξη της συναυλίας. «Όταν αυτό συμβεί, είμαι χαρούμενος γιατί έχω επιτύχει τον στόχο μου», συμπλήρωσε. Την τελευταία φορά που ο Αντρέα Μπουτσέλι τραγουδούσε στην Ελλάδα, συγκεκριμένα στο Ηρόδοτο τον Ιούνιο του 2019, ο κόμος ήταν διαφορετικός. Ο ίδιος μίλησε στην «Κ» για την πανδημία, εξήγησε τα σποκιστικά στοιχεία για ένα διάστημα να περιόδεύει, για τη μουσική και για τη σύνδεσή του με την Ελλάδα.

— Πώς σας επηρέασε η πανδημία; Με ποιους τρόπους σας άλλαξε;

— Ο αντικτύπος της πανδημίας ήταν ισχυρός: ήταν μια άνοδος που προέκυψε από την έκτακτη ανάγκη, που πρόσφερε ανυψία και ταλαίπωρία. Δεν με άλλαξε όμως. Πιστεύω ότι η πανδημία οδύνησε σε όλους ότι ο κόσμος είναι μια μεγάλη οικογένεια στην οποία όλα είναι αλληλένδετα. Επομένως, το καλό που κάνεις πάντα γυρνάει σε σένα πολλαπλασια-

«Ο καθένας γεννιέται με ένα ταλέντο, ένα χάρισμα, τον καρπό ενός σκεδίου του ουρανού. Εξαρτάται από τη συνειδησή μας να το καλλιέργησουμε και να το τιμήσουμε η αντίστροφη να το διασκορπίσουμε», πιστεύει ο Αντρέα Μπουτσέλι.

Η πανδημία υπενθύμισε οδύνησε σε όλους ότι ο κόσμος είναι μια μεγάλη οικογένεια στην οποία όλα είναι αλληλένδετα: το καλό που κάνεις πάντα γυρνάει σε σένα πολλαπλασιασμένο, και το αντίθετο.

Ο φόβος, αξίζει να το επαναλαμβάνουμε πάντα, παραμένει το μόνο πράγμα που πρέπει να φοβόμαστε πραγματικά.

ομένο, και το ίδιο ισχύει για το αντίθετο του. Ελπίζω ότι θα μπορούσαμε να κατανοήσουμε αυτό το μάθημα και να ξεκινήσουμε ξανά από τον αλτρουισμό, που είναι επίσης φάρμακο για τον εαυτό μας, γιατί μας αποστα από το να βάζουμε πάντα τα προβλήματα και τις αγωνίες μας στο κέντρο του σίμματος.

— Τι σας έλειψε περισσότερο και πώς είναι να περιόδεύετε ξανά;

— Με βάρυνε πολύ το γεγονός ότι επιβλήθηκε ένα είδος κατ'οίκον κλεισίματος... Σε συνδυασμό με τις ανυψώσεις για τη σοβαρά κοινωνική και υγειονομική κατάσταση, με θορύβους του γεγονότος ότι αυτή η παγκόσμια καταιγίδα, εντοαλάζοντας την τούληση του τρόμου, περιόρισε τη θεμελιώδη αξία του ανθρώπου, να είναι ελεύθερος. Ήταν ο ανεξέλεγκτος φόβος – ο φόβος που, αξίζει να το επαναλαμβάνουμε πάντα, παραμένει το μόνο πράγμα που πρέπει να φοβόμαστε πραγματικά – που έκανε αυτό το αναφαίρετο δικαίωμα της ελευθερίας να παραχωρηθεί με μεγάλη ευκολία. Όταν αφορά την επανάληψη των συναυλιών, η χαρά συνεχίζει να είναι μεγάλη. Επιτέλους μπορώ να ξαναβρω το ζωντανό κοινό μου, όπως κάνω εδώ και πολλά χρόνια, χωρίς να

κουράζομαι ποτέ, χωρίς να γίνει ποτέ ρουτίνα. Η επιστροφή στο τραγούδι σε ανοικτούς χώρους συνδυασμένα με το να ακριβάζουμε ξανά πολλούς φίλους με τους οποίους δεν έχουμε καταφέρει να βρεθούμε εδώ και καιρό.

— Τον Απρίλιο του 2020 πραγματοποιήσατε μια συναυλία από το άδειο Duomo, την οποία παρακολούθησαν εκατομμύρια κόσμοι. Ποιο είναι το νόημα της μουσικής για εσάς και με ποιους τρόπους μπορεί να μας βοηθήσει να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες;

— Σε εκείνη την περίπτωση δεν ήταν συσκευή: ήθελα απλά να δαξίω τη φωνή μου στην άσκηση λατρείας. Η πρόθεσή μου ήταν να υψώσω μια προσευχή, για εμένα, για την οικογένειά μου και για όλο τον κόσμο. Χάρηκα που ο κόσμος ανταποκρίθηκε με ενθουσιασμό, επιβεβαιώνοντας τη δόξα του για πνευματικότητα. Όπως μας υπενθυμίζει ο Άγιος Αυγουστίνος, η μουσική μπορεί να διπλάσσει την προσευχή και το κοινό κέρο ρεπερτόριο μπορεί να βάλει μεγαλύτερα σπέρτα στις προσωπικές μας. Η μουσική είναι ένα δώρο από τον ουρανό που έχει σκεδιστεί για να προάγει το πνεύμα: εκπαιδεύει την ομορφιά και μπορεί να εκφράσει την ειρήνη και

Εχω την Ελλάδα στην καρδιά μου

— Πώς νιώθετε που ήρθε ξανά στην Ελλάδα; — Είμαι πολύ χαρούμενος. Εχω πολλούς φίλους εδώ και, για πολλούς λόγους, νιώθω σαν στο σπίτι μου. Η συγγένειά μας είναι στενή και έχει γεωγραφική, ιστορική και κυρίως πολιτισμική φύση. Η Ελλάδα, χωρίς την τεράστια πολιτιστική κληρονομιά του έθνους σας, που είναι το λίκνο του δυτικού πολιτισμού, δεν θα ήταν η ίδια. Αυτή η ενσωμάτωση είναι κάτι βαθύ και χειροπιαστό και το νιώθω με δέος, ακόμη και στις συναυλίες μου.

— Πώς προέκυψε η πρόσκληση να κλείσετε το Sani Festival και η αποδοχή της;

— Το Sani Festival αντιπροσωπεύει έναν πολιτισμικό θραύση, καταξιωμένο και σημαντικό σε διεθνές επίπεδο. Θεωρώ μεγάλη τιμή και προνόμιο να είμαι μέρος αυτού που προηγούμενος και να κλείσει τις γιορτές για τα τριάντα χρόνια του φεστιβάλ. Όταν ήρθε η πρόσκληση, την σκέφτηκα με μεγάλο ενθουσιασμό. Επίσης γιατί, επαγγελματικά, κούβαλου την Ελλάδα στην καρδιά μου.

— Πότε και πώς συνειδητοποιήσατε ότι η μουσική ήταν η κλίση σας;

— Πιστεύω ότι ο καθένας μας γεννιέται με ένα ταλέντο, με ένα χάρισμα, τον καρπό ενός σκεδίου του ουρανού που στα δυσκολίες και να αυξήσουμε τη θετικότητα και την εμπιστοσύνη προς τους συνανθρώπους μας. — Πότε και πώς συνειδητοποιήσατε ότι η μουσική ήταν η κλίση σας; — Πιστεύω ότι ο καθένας μας γεννιέται με ένα ταλέντο, με ένα χάρισμα, τον καρπό ενός σκεδίου του ουρανού που στα δυσκολίες και να αυξήσουμε τη θετικότητα και την εμπιστοσύνη προς τους συνανθρώπους μας. — Πότε και πώς συνειδητοποιήσατε ότι η μουσική ήταν η κλίση σας; — Πιστεύω ότι ο καθένας μας γεννιέται με ένα ταλέντο, με ένα χάρισμα, τον καρπό ενός σκεδίου του ουρανού που στα δυσκολίες και να αυξήσουμε τη θετικότητα και την εμπιστοσύνη προς τους συνανθρώπους μας.

Μια επιλογή του Sani Festival που ενθουσίασε το κοινό

Η ιδέα να κλείσει το Sani Festival ο Αντρέα Μπουτσέλι ήταν του Γιώργου Μουστάκα, μια ιδέα που ο καλλιτεχνικός διευθυντής του φεστιβάλ δήλωσε στην «Κ» ότι ενθουσίασε τον πρόεδρο του ομίλου Sani/Ikos και εμπνεύστηκε το Sani Festival, Σταύρο Ανδρέου. «Θέλαμε η επετειακή διοργάνωση να έχει λάμψη, χωρίς να κάνουμε εκπτώσεις στο περιεχόμενο, και ο Μπουτσέλι ήταν η No 1 επιλογή μας», αναφέρει ο κ. Μουστάκας. «Πέρασε πάρα πολύ στο φεστιβάλ», «Είχαμε «ακουμπόσε στο DNA του». «Είνα ένας σπουδαίος καλλιτέχνης του καιρού μας ο Αντρέα Μπουτσέλι», δήλωσε στην «Κ» ο εφέκων της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, Αντώνης Σουσιούργου. «Χαίρομαι πάρα πολύ που η ΚΟΘ συμμετείχε σε ένα τέτοιο γεγονός, με έναν καλλιτέχνη αυτού του βέλτηκού». Ο ίδιος τονίζει πως πέραν του ότι

ήταν «καρά και τιμή» ότι συναντήθηκαν μουσικά με τον Μπουτσέλι, έκανε καλό στην ΚΟΘ και η κοινωνική διάθεση της εκδήλωσης. «Το γεγονός ότι απευθυνόμαστε σε ένα άλλο κοινό από το συνηθισμένο μας, πιο διεθνές, είναι σημαντικό. Πάντα η επαφή με ένα άλλο κοινό

«Θέλαμε η επετειακή διοργάνωση να έχει λάμψη και ο Μπουτσέλι ήταν η No 1 επιλογή μας», λέει ο καλλιτεχνικός διευθυντής Γιώργος Μουστάκας.

είναι σπουδαίο», σημειώνει, συμπληρώνοντας πως η «ζώνωση» που προέκυψε μεταξύ κοινού και ορχήστρας κατά τη διάρκεια της

Ο Αντρέα Μπουτσέλι με την Αθηνά Ανδρέου. Όταν τελείωσε η άρπα Nessus Dorma, με την οποία έκλεισε η συναυλία, το κοινό σπυκώθηκε όρθιο χειροκροτώντας ενθουσιασμένα.

συναυλίας ήταν μαγική. «Υπάρχουν μερικές συναυλίες που σου μένουν», τονίζει. «Η συγκεκριμένη θα είναι μία από αυτές». Και

όσον αφορά τον Αντρέα Μπουτσέλι, όπως είναι ο επόμενος στόχος: Ο ίδιος δηλώνει πως εδώ και 11 χρόνια προσπαθεί να αφήσει

έναν καλύτερο κόσμο «σε όσους έρχονται έπειτα από εμάς», μέσω του οργανισμού του, το Sani Festival.